

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

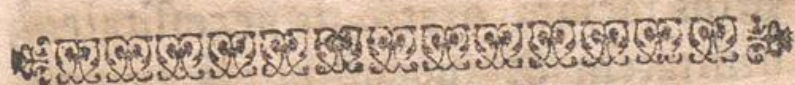
Manuale Pastorum Sive Instructio Practica Neoparochorum

Dirckinck, Johann

Treviris, 1702

Caput. 6. De oratione Pastoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51873)

CAPUT VI.

De oratione Pastoris.

Parochus est vivum Instrumentum
 Dei, qui tanquam causa principa-
 lis eo utitur ad salutem animarum: ut
 autem Instrumentum agat, elevari &
 cum causa principali conjungi debet:
 hæc autem elevatio & conjunctio fit
 per orationem & familiaritatem cum
 Deo; ex qua virtus & efficacia in om-
 nia ejus opera derivatur; ut cum fru-
 ctu majore peragantur. *Oratio justis*
clavis est cœli, ascendit oratio, & descen-
dit Dei miseratio. Ad hanc igitur Pa-
 stor in omni opere, in omni difficulta-
 te in omni periculo, & necessitate re-
 currat: ad hanc velut ad arcam, ad
 Tabernaculum, ad Sanctum Sancto-
 rum, cum Moysse confugiat: & in
 omnibus perplexitatibus ac dubiis os
 Domini consulat: atque ut id prom-
 ptius

ptius faciat, orationis necessitatem, utilitatem & jucunditatem perpendat.

I. Oratio Pastori animarum summè necessaria est. Quantis enim necessitatibus & miseriis tum propria ipsius anima, tum animæ sibi commissorum subjacent? quot hostibus sunt cinctæ, & undique velut obsessæ, à quibus se tueri nequeunt, nisi auxilium cœlitus impetretur: quot gratiis & favoribus indigent; quæ à Deo postulanda: *Omne datum optimum & omne donum perfectum desursum est, descendens à Patre luminum*, ait S. Jacobus. *Nullum credimus, nisi orantem, auxilium promereri*, inquit S. Augustinus de Eccles. dogm. *Horrendum est diem sine oratione transigere*, asserit Tertullianus. Unde meritò inter præcipuas muneris pastoralis partes, Synodus Tridentina orationem numerat.

II. Oratio maximè Parocho utilis est: cum enim Pastor plantare solùm
&

& rigare valeat, Deus autem incrementum dare debeat, patet, illud assiduis, ferventibusque precibus à Deo exorandum esse. Oratio canalis est, per quem Deus dona sua in animas effundit, *dives in omnes qui invocant illum.* Aurea catena est, quâ munera cœlestia attrahimus. Hinc Imperatorum Codex Sacerdotem tanquam Legatum publicum, ad Deum missum considerans, ait: *Ob id ordinari Sacerdotes, ut suis precibus benignitatem humanissimi Dei, rebus acquirant communibus.* l. omnes. c. de Epist. & Clericis.

III. Oratio jucunda est, magnūque animarum Curatori præfidium, solatium & levamen, in tot laboribus & molestiis præbet *Os meum aperui & attraxi spiritum,* ait Vates Regius psal. 118. Ideoque Christus Dominus humanissime cunctos invitat: *Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos.* Matth. 11. Quid dulcius, quàm loqui cum Dilecto? si igitur Deum amaveris, omne

cum

cum eo colloquium, omnis oratio amena & grata erit. Ut nihil hinc dicam de consolatione intimâ devotionis teneritudine, suavissimâque gustu, quo Deus amicos suos non raro pascit, recreat, & demulcet.

At quando & quoties Pastori orandû? Christus ait: *Oportet semper orare & nunquam deficere.* Lucæ, 18. 1. *Semper*, id est sedulò perseveranter, diligenter, assiduè, quantum per alia negotia licet: *semper*, id est congruis & opportunis temporibus; & *nunquam deficere*, in græco est, *μη ἐκκτανῆν*, & non defatigari. cùm enim tot sint hujus vitæ ærumnæ & afflictiones, ut tota hominis vita videatur esse tentatio, & militia; & contra ea efficacissimum remedium sit oratio, assiduè orare oportet; ut & Apostolus monet ad Ephes. 6. *Orantes omni tempore.* & 1. Thessal. 5. 17. *sine intermissione orate.* præsertim verò orandum ante præcipua opera, ut gratia à Deo & efficacia obtineatur, exemplo SS. Apostolorum, qui dice-

dicebant Actorum 6. *Nos orationi & ministerio verbi instātes erimus.* Ubi notandum, quòd prius orationis, quam prædicationis meminerint; oratio enim sicut prædicationem, ita & alias functiones pastorales præcurrat, necesse est. Quapropter

1. Pastor antequam suggestum conscendat, populum exhortaturus; imò antequam se parare incipiat ad dicendum, per orationem ferventem, gratiam & lumen à Patre luminum petat, ut populum Verbo divino pascere, à vitiis deterrere, ad studium virtutum Christianarum inflammare valeat. Absque ope & gratia Dei nihil nisi æs sonans, & cymbalum tinnens erit; poteritque vocem ad Auditorum aures mittere; non cordi infigere, ut ibidem operetur, motum excitet, & fructum afferat.

2. Priusquam tribunal sacrum intret, exhomologes seque excipiat, divinam gratiam imploret, ut absque latione propriæ conscientia, munere suo

suo rite perfungi, rectè judicare, remedia præscribere, & animas peccatorum fordibus conspurcatis, in sanguine Agni dealbare valeat.

3. Si insignem quempiam peccatorem ad frugem reducere. Quod teste D. Chrysofomo, majus est, quàm mortuum suscitare; si Hæreticum ad fidem orthodoxam convertere; si dissidentes reconciliare moribundos ad iter æternitatis disponere desideret, semper preces ardentes præmittat, Angelos eorum Tutelares invocet. B. Virginis & SS. Patronorum subsidium & intercessionem flagitet: nam absque oratione & auxilio divino, actum ager, æthiopemque lavabit: cum oratione successum felicem obtinebit: *Nunc*, ait S. Bernardus Epist. 201. *Manent tria, verbum, exemplum, oratio; major autem horum oratio; ea namque operi, & voci, gratiam & efficaciam promeretur.* Quod & Ecclesiasticus confirmat c. 35. *Oratio humiliantis penetrat nubes, & non discedet, donec Altissimus aspiciat.* Oret

Oret ergo Pastor, quærat, pulset ad misericordiæ divinæ ostium: sed *oret*, cum fide vivida, *quærat* cum firma spe & fiducia: *pulset* cum ardenti charitate & perseverantia: & certò impetrabit petita, juxta promissionem Veritatis æternæ: *Petite & accipietis: quærite & invenietis, pulsate & aperietur vobis.* Luca II. & *omnis* (nemine excluso) *qui petit, accipit.* Si dicto modo petat. Oret igitur Parochus & clamet ad Dominum, non solùm ante opera sua, verùm etiam in cunctis suis, suorumque necessitatibus, & exaudietur: *Clama ad me, & ego exaudiam:* Jerem. 33. 3. Instar Moysis manus & brachia ad Deum elevet, & non demittat, quamdiu populus cum hostibus confligit, donec victoriam obtineat, & salutis æternæ pericula evadat. Dicat cum Samuele 1. Reg. 12. 23. *Absit à me hoc peccatum in Dominum, ut cessem orare pro vobis.* Ad eundem finem, crebrò pro ovibus suis sacrosanctum missæ Sacrificium offerat,

E

quod

quod ad qualibet dona à Numine supremo impetranda, pœnâsque averendas, efficacissimum est: & si non indies, saltem festis solennioribus, pro grege sibi commisso, illud Deo præsentet, ut ejus incolamitatem sibi cordi esse demonstret.

C A P U T VII.

De meditatione Pastoris.

Vix reperietur Parochus, tantâ negotiorum mole obrutus, qui indies, modò velit, non horulam unam, aut dimidiam, meditationi, & orationi mentali tribuere valeat. Uti que non erit occupatior Pontifice Eugenio totam Ecclesiam, Ferdinando Cesare totum Imperium, S. Carolo Borromeo Archiepiscopatum Mediolanensem moderante, & tamen hi, aliique viri licet occupatissimi, indies